

УДК 004.8

DOI <https://doi.org/10.32782/yuv.v2.2024.9>**К. Яровий,**кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри інформаційних технологій та кібербезпеки
Національної академії внутрішніх справ

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Вступ. У сучасному світі стрімкий розвиток інноваційних розробок спонукає до появи новітніх векторів вдосконалення у різних сферах життєдіяльності: медицині, промисловості, освіті, фінансах та правоохоронній діяльності. З кожним днем інформаційні технології стають невід'ємною частиною нашого повсякденного життя, які відіграють ключову роль у вирішенні складних завдань та оптимізують різноманітні процеси. Розслідування та розкриття злочинів стає дедалі складнішим, оскільки вимагає значних витрат часу та матеріальних ресурсів. Безумовно, вдосконалення правоохоронної системи та підвищення продуктивності протидії злочинності повинні здійснюватися за допомогою сучасних інформаційних технологій. Зокрема, штучний інтелект (надалі-ШІ) став звичайним явищем у діяльності правоохоронних органів, який широко використовується як інструмент протидії злочинності, відкриваючи перед нами нові сучасні можливості. Разом з тим, технології ШІ можуть використовувати, як для обробки великих обсягів даних, так і для виявлення правопорушників, аналізу та прогнозу злочинності.

Варто зазначити, що використання ШІ в правоохоронній діяльності піднімає етичні та правові питання щодо збереження конфіденційності даних, зменшення ймовірності виникнення систематичних помилок, автоматизація рутинних завдань. Крім цього, порушене питання потребує чіткого нормативно-правового регулювання, для збереження балансу між ефективною правоохоронною системою та захистом прав і свобод громадян.

Метою статті є розширення теоретичних знань та систематизація існуючих підходів щодо можливостей використання технологій ШІ правоохоронними органами, акцентуючи увагу на міжнародному досвіді протидії злочинності. А саме, вивчення потенційних переваг та викликів, пов'язаних з використанням ШІ правоохоронними органами у протидії злочинності.

Теоретичні та практичні аспекти пов'язані з питаннями використання технологій ШІ були предметом чисельних досліджень. Проте, порушене питання потребує подальшого дослідження з метою розробки новітніх підходів та удосконалення нормативно-правової бази для ефективного використання технологій ШІ у ході розслідування та розкриття злочинів в Україні.

Ельшериф М. стверджує, що протидія злочинності є необхідною та життєво важливою справою, яка оновлюється та розвивається відповідно до реальності свого суспільства, і водночас не опускається завіса юридичних теорій, які завжди приховували злочинця, іноді аналізуючи його. психологічно, іноді соціально, а іноді біологічно, щоб оцінити його кримі-

нальну серйозність і застосувати відповідні заходи для запобігання його повернення до злочину. Знову ж таки, алгоритми, які є основою ШІ, виконують завдання точніше, швидше та дешевше [1, с. 352–353]. Однак новизна цього способу додала певної неоднозначності у визначенні його правової природи та законності.

Багато досліджень, включаючи роботи Еззеддін Ю., Баерл П. та Гібсон Г. дотримуються спільного напрямку використання поліцією можливостей ШІ цілей безпеки. Однак громадяни часто усвідомлюють і обережно ставляться до передових поліцейських можливостей, які можуть негативно вплинути на сприйняття легітимності поліцейських зусиль і поліції загалом [2]. У цьому дослідженні досліджуються суб'єктивні погляди громадян на використання ШІ поліцією, включаючи суперечності між безпекою, конфіденційністю та опором.

Сачуліді А. приділяє увагу інструментам і технологіям, керованим ШІ, які використовуються на стадіях попереднього розслідування чи в рамках кримінального провадження, щоб декодувати людську поведінку та полегшити прийняття рішень щодо того, кого розслідувати, заарештувати, переслідувати та, зрештою, покарати. Насамперед підкреслює існування постійної дилеми між метою підвищення оперативної ефективності поліції та судових органів та метою захисту основних прав постраждалих осіб [3]. Крім того, наводяться аргументи на користь перегляду сфери захисту ключових фундаментальних прав, враховуючи, серед іншого, нові виміри, яких набула підозра.

Трифонов Р., Наків О., Младенов В. спрямовують дослідження на застосування інтелектуальних методів для підвищення безпеки в комп'ютерних мережах. Аналіз здійсненості різних методів ШІ показав, що метод, який однаково ефективний на всіх етапах кіберінтелекту, не може бути

ідентифікований [4]. У той час як для тактичної розвідки про кіберзагрози було вибрано та експериментовано багатоагентну систему, повторювані нейронні мережі пропонуються для потреб оперативної розвідки про кіберзагрози.

Табі К., Хевадж К., Бакш С. та Укванду Е. досліджують підходи, натхненні ШІ, які використовує поліція для захисту дітей в Інтернеті. Розглянуті підходи є успішними в більшості ситуацій, але мають свої недоліки. Таким чином, усі зацікавлені сторони в сфері захисту дітей потребують такого розгляду [5]. Крім цього, автори розглядають одностороннє використання ШІ для прогнозування та виявлення зловживань в Інтернеті на відміну від особистого розслідування та втручання.

У дослідженні Отман, М., Аль Хаммаді М. розглядається ШІ як один із найважливіших результатів сучасної технологічної революції, оскільки він має багаторазове застосування в усіх сферах безпеки, економіки, військових і цивільних справ. Згідно з літературою, дослідження нехтують оглядовими дослідженнями щодо розкриття злочинів у сфері безпеки. Тим не менш, ШІ дозволяє поліцейським службам ефективно використовувати ресурси та досягати соціальної безпеки та швидкості розкриття злочинів в ОАЕ [6]. Крім того, синтез дослідницьких проблем, методів дослідження та висновків досліджених досліджень допоможе вченим у продовженні їхніх майбутніх досліджень.

Ісмаїл Дж., Мухаммад М., Мосалі Н. представлено дослідження рейтингу 27 виявлених факторів, пов'язаних з інноваціями, які впливають на представлено дослідження рейтингу 27 виявлених факторів, пов'язаних з інноваціями, які впливають на продуктивність ШІ в ОАЕ. Зазначені фактори були згруповані в чотири групи, а саме інновації процесу; управлінські можливості; особистий досвід та організаційна структура.

Дослідження також виявило, що два фактори, якими є управлінські можливості та ШІ, сильно впливають на ефективність організації, тоді як інші три фактори, які обробляють інновації, особистий досвід і організаційну структуру, помірно впливають на ефективність організації в ОАЕ [7, с. 159–160]. Результати цього дослідження дозволяють краще зрозуміти фактори, пов'язані з інноваціями, і те, як вони впливають на загальну продуктивність ШІ в ОАЕ.

Беккер С., Хойшкель М., Ріхтер С. та Лабудде Д. дійшли спільного висновку, що під час судового переслідування основною метою є довести кримінальні правопорушення правильно винному, щоб засудити його на законну силу. Однак насправді цього може бути важко досягти [8, с. 178]. Зважаючи на місце скоєння злочину, можна припустити, що наявні достатні записи з камер відеоспостереження, які зафіксували злочинця на місці злочину. Традиційні підходи та методи дослідження, такі як розпізнавання обличчя та аналіз ходи, швидко досягають своїх меж.

Ганс-Комб, К. зосереджується на дослідженні використання ШІ у сфері права. Автор вважає, що робота слідчих і суддів може бути полегшена за допомогою цих інструментів, зокрема щодо пошуку доказів під час слідчого процесу або підготовки правових висновків, панорама поточного використання далеко не райдужна, оскільки вона часто суперечить реальності польового використання та викликає серйозні питання щодо прав людини. Однак зазначені елементи погано розуміються юридичним світом і можуть призвести до неправильного використання [9]. Тому, виникає потреба визначити як користувачів штучного інтелекту в галузі права, так і способи його використання, а також потреба в прозорості, правила та контури якої ще належить встановити.

Результати. Розповсюджене використання технологій ШІ свідчить про його важливість у вирішенні повсякденних завдань і проблем у різних сферах повсякденного життя. Розбіжності поглядів у тлумаченні визначення «штучний інтелект», відсутність належного правового регулювання у галузі кібербезпеки, а також недостатній рівень інформаційної освіченості користувачів цифрових пристроїв призводить до збільшення кібератак та витоку персональних даних. Зазначене свідчить про необхідність впровадження новітніх підходів щодо використання зазначеної технології та створення ефективних правових механізмів для захисту інформації. Таким чином, використання технологій ШІ повинно стати потужним інструментом у руках правоохоронних органів для протидії злочинності.

Термін «штучний інтелект» є новим для українського законодавства і наразі відсутнє чітке визначення його правового регулювання. Впровадження інформаційних технологій, у тому числі технологій ШІ, є важливим елементом розвитку соціально-економічної, науково-технічної, оборонної, правової та інших видів діяльності у сферах, що мають загальнодержавне значення. Відсутність концептуальних засад державної політики у сфері ШІ унеможливорює створення та розвиток конкурентного середовища у зазначених сферах.

Технології ШІ дозволяють ефективно вирішувати різноманітні завдання у різних сферах життєдіяльності. Наприклад, ШІ широко використовують у сфері освіти, економіки, медичного обслуговування, охорони навколишнього середовища, державного управління та правозастосовної діяльності.

Слід зазначити, що існує різні погляди на тлумачення поняття «штучний інтелект». Визначення «штучний інтелект» є багатограним і використовується як наратив, за допомогою якого описуються інте-

лектуальні можливості комп'ютерів під час прийняття ними рішень [10, с. 17]. Тобто, це програма, яка обробляє дані та вирішує завдання, подібно до людського розуміння. Оскільки ШІ аналогічний комп'ютерним програмам, його можна регулювати, подібно до захисту літературних творів українським законодавством.

ШІ (англ. Artificial Intelligence, або AI) – це набір технологій та методів, що здатні аналізувати дані, робити прогнози і виконувати завдання, які зазвичай вимагають людського розуму, такі як розпізнавання образів, прийняття рішень та взаємодія і з людьми [11, с. 194]. Зазначене тлумачення визначає ШІ, як потужний інструмент, спроможний виконувати завдання, які раніше виконувалися виключно за допомогою людських можливостей. Сьогодні, поширене використання ШІ призводить до масової автоматизації робочих місць, що призводить до великих соціальних викликів, а саме втрати цінності людської праці.

Наприклад Кривіцькій Ю. В. займається вивченням розумної поведінки (у людей, тварин і машин) та намагається знайти способи моделювання подібної поведінки в будь-якому типі штучно створеного механізму. Треба зазначити, що заміщення людей розумом ШІ може призвести до серйозних проблем та глобальних наслідків [12, с. 123]. Тому, дотримання балансу між автоматизацією та збереженням соціальної стабільності є ключовим завданням в управлінні еволюційними змінами.

Наприклад, на думку Великанова М. М. у широкому розумінні поняття «штучний інтелект» необхідно розуміти як інноваційний напрямок розвитку науки й техніки, спрямований на створення інтелектуальних машин та сучасних інноваційних комп'ютерних програм [13, с. 187]. Проте у статті не розглядаються аспекти створення систем ШІ, здатних до самонавчання та адаптації їх до нових умов.

На нашу думку, слід зосередитися на етичних аспектах розвитку ШІ та забезпечити прозорість і відповідальність щодо його використання. Важливо також розглянути можливості для ширшої співпраці між галузями та розвитку нормативно-правової бази для забезпечення збалансованого та ефективного впровадження цієї технології.

На законодавчому рівні під ШІ вважається організована сукупність інформаційних технологій, із застосуванням якої можливо виконувати складні комплексні завдання шляхом використання системи наукових методів досліджень і алгоритмів обробки інформації, отриманої або самостійно створеної під час роботи, а також створювати та використовувати власні бази знань, моделі прийняття рішень, алгоритми роботи з інформацією та визначати способи досягнення поставлених завдань [14].

Розбіжності поглядів у тлумаченні визначення «штучний інтелект» та відсутність належного правового регулювання у галузі кібербезпеки призводить до використання технології, як інструменту кіберзлочинності. Насьогодні, поширеним негативним явищем є використання ШІ, як інструменту кіберзлочинності, за допомогою якого синтетично створюються голоси, фото та відео матеріали персонажів, яких не існує у реальному світі.

Юртаєва К. В. стверджує, що використання технології ШІ дозволяє здійснювати обґрунтовані передбачення стосовно часових, регіональних та якісних показників злочинності, і такі передбачення можуть сприяти оптимальному використанню ресурсів правоохоронних органів для виконання їхніх поліцейських функцій [15, с. 101].

Однак, на нашу думку, ШІ необхідно розуміти, як галузь науки й техніки, метою якої є створення комп'ютерних систем і програм, здатних аналізувати та обробляти дані, робити висновки, виконувати

завдання в автоматизованому режимі, взаємодіяти з навколишнім середовищем у спосіб, подібний людському розуму.

В рамках кримінального аналізу ШІ використовується для здійснення пошуку, збору та аналізу даних, виявлення кримінальних правопорушників у режимі реального часу та ідентифікації потенційних жертв злочинів.

У сфері кібербезпеки технологія ШІ використовується для виявлення, запобігання та нейтралізації інформаційних загроз, створення національних інформаційних систем і продуктів щодо захисту інформаційно-комунікаційних та автоматизованих систем.

Крім цього, технології ШІ використовуються й правоохоронними органами у протидії злочинності. В області криміналістики, інструменти ШІ активно використовуються з метою генерації та видачі експертних оцінок у межах судової експертизи, здійснення практики судової експертизи та ДНК-аналізу.

Так, ми погоджуємось з думкою Шепітька В.Ю. про те, що застосування новітніх досягнень науки й техніки у сфері інформаційних, телекомунікаційних, комп'ютерних, цифрових та інших технологій, ШІ в протидії злочинності, зокрема, під час здійснення судової експертизи й досудового розслідування може значно покращити аналіз великої кількості інформації правоохоронним органам, включаючи фото-, відео-, аудіо- та текстові дані [16, с. 33]. Треба зазначити, що за допомогою технології ШІ можливо автоматизувати процес обробки значної кількості інформації. Наприклад, ідентифікувати схожі правопорушення на основі їхніх характеристик, розпізнати обличчя та відбитки пальців правопорушників, у тому числі виявлення підозрюваних осіб в місцях масового скупчення людей.

Наприклад, технологія сканування відбитків пальців використовується для ідентифікації особи цифрових пристроях, Face ID розпізнає обличчя

під час входу до акаунту або приміщення, чат-боти й голосові помічники, такі як ChatGPT, Siri та Google Assistant, використовуються для спілкування з користувачами і виконання невідкладних завдань, система «Smart house» автоматизоване управління різними пристроями в будинку, для полегшення повсякденного життя мешканців, автопілоти виконують самостійне керування транспортними засобами без активної участі водіїв.

Отже, підтримуємо погляд Юхна О. О., що криміналістика має працювати на прогнозування та запобігання можливим злочинам у найближчому майбутньому [17, с. 52], включаючи вивчення та вирішення питань щодо запобігання злочинам в галузі телекомунікацій, інформаційних технологій, комп'ютерних, цифрових технологій, ШІ та інших сучасних наукових та технічних досягнень.

Насьогодні, органи правопорядку країн Європейського Союзу активно впроваджують організаційні та правові заходи з метою запобігання та протидії правопорушенням у галузі сучасних технологій та інформаційних систем [18].

Разом з тим, ШІ правоохоронними органами використовується для:

- виявлення та фіксації фактів, що містять ознаки кримінального злочину, включаючи, виявлення порушень природоохоронного характеру, таких як браконьєрство, незаконний видобуток корисних копалин та незаконна порубка лісу;

- ідентифікація осіб та власників транспортних засобів у разі вчинення ними правопорушення на дорогах;

- проведення повітряних розвідок, шляхом використання безпілотників, в бойових ситуаціях підрозділами особливого призначення;

- здійснення пошуку людей, які загубилися в лісі або у горах.

У всесвітній практиці правоохоронці вже протягом тривалого часу використовують програмні комплекси, що автоматично розпізнають обличчя

на основі інформації з систем відеоспостереження та бази даних, забезпечуючи високу точність завдяки застосуванню технологій ідентифікації за біометричними характеристиками обличчя. Системи автоматичної фіксації, обладнані можливістю фотота відеозапису у реальному часі, використовуються для реєстрації правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху [19, с. 15–16].

Варто зазначити, що ШІ активно використовується у процесі розробки автоматизованих систем, баз даних, алгоритмів для виявлення кримінальних правопорушників «по гарячих слідах», прогнозування кримінальних правопорушень та ідентифікації потенційних жертв злочинів, та в інших напрямках роботи правоохоронних органів.

Використання ШІ має як позитивні можливості, так і потенційні загрози, зокрема в сфері кримінальної активності та порушення прав і свобод громадян.

Досягнення у розвитку ШІ можуть використовуватися для вчинення злочинів, зокрема в галузі інформаційних відносин, і можуть також представляти безпосередню загрозу правам та законним інтересам людини, суспільства і держави.

На думку Радутного О. Є. потенційні загрози та занепокоєння дослідників можна описати наступним чином:

- 1) через здатність до саморозвитку, ШІ може перетворитися на суперінтелект;
- 2) у суперінтелекта можуть виникнути власні потреби та цілі, які можуть бути менш спільними з людськими;
- 3) суперінтелект може намагатися використовувати людей проти їх волі, наприклад, для отримання ресурсів;
- 4) суперінтелект може прагнути залишитися єдиним інтелектом в світі;
- 5) людина, розглядаючись як система атомів, може викликати інтелектуального суперінтелекта як ресурс;

6) суспільство ще не готове зустріти суперінтелект, і це питання може залишатися актуальним протягом багатьох років;

7) людство має навчитися ефективно контролювати розвиток ШІ [20, с. 127–128].

Технології ШІ дозволяють ефективно вирішувати різноманітні завдання у правоохоронній сфері. Однак використання технологій ШІ правоохоронними органами у протидії злочинності потребує відповідного правового регулювання.

З урахуванням викладеного, пропонуємо наступні напрями реформування правового регулювання використання ШІ наступним чином:

– розглядати ШІ як можливого суб'єкта та об'єкта в рамках правових відносин;

– розглядати ШІ як незалежного учасника правових відносин, який здатний аналізувати і оцінювати важливість своїх дій та вчинки інших осіб;

У зв'язку із цим, виникає необхідність упровадження чіткого регуляторного механізму для ШІ у нових сферах та вирішення проблем, пов'язаних із його використанням в рамках правового поля.

Висновки. Впровадження інформаційних технологій, у тому числі технологій ШІ, є важливим елементом розвитку соціально-економічної, науково-технічної, оборонної, правової та інших видів діяльності у сферах, що мають загальнодержавне значення. В Україні відсутність концептуальних засад державної політики у сфері ШІ унеможлиблює створення та розвиток конкурентного середовища у зазначених сферах. Результати поставлених завдань свідчать про те, що є розбіжності поглядів тлумачення визначення «штучний інтелект» та відсутність належного правового регулювання у галузі кібербезпеки, які призводить до використання технології, як інструменту кіберзлочинності, що є основною загрозою інформаційної безпеки.

Термін «штучний інтелект» є новим для українського законодавства і наразі відсутнє чітке визначення його правового регулювання. Зазначене свідчить про необхідність впровадження новітніх підходів щодо використання зазначеної технології та створення ефективних правових механізмів для захисту інформації.

Отже, «штучний інтелект» необхідно розуміти, як галузь науки й техніки, метою якої є створення комп'ютерних систем і програм, здатних аналізувати та обробляти дані, робити висновки, виконувати завдання в автоматизованому режимі, взаємодіяти з навколишнім середовищем у спосіб, подібний людському розуму. Таким чином, використання технологій ШІ повинно стати потужним інструментом у руках правоохоронних органів для протидії злочинності.

Крім цього, вважаємо, що з метою вирішення зазначеної проблематики необхідно систематизувати існуючі підходи щодо можливостей використання технологій штучного інтелекту правоохоронними органами, акцентуючи увагу на міжнародному досвіді протидії злочинності. Зазначене дозволить забезпечити належний контроль та захист в контексті використання ШІ правоохоронними органами у ході проведення судово-експертної діяльності та досудового розслідування.

Таким чином, зосередження уваги на використанні правоохоронним органам ШІ допоможе безпечно та ефективно протидіяти злочинності, а також перейти до нового етапу розвитку стійкого цифрового майбутнього.

Актуальність статті обумовлена необхідністю здійснення порівняльно-правового дослідження питань, пов'язаного із використанням штучного інтелекту правоохоронними органами у протидії злочинності в Україні та різних країнах світу. Метою статті є розширення теоретичних знань

та систематизація існуючих підходів щодо можливостей використання технологій штучного інтелекту правоохоронними органами, акцентуючи увагу на міжнародному досвіді протидії злочинності. Проаналізовано потенційні переваги та виклики, пов'язані з використанням штучного інтелекту правоохоронними органами у протидії злочинності. Досліджено зарубіжний досвід використання штучного інтелекту у ході проведення судово-експертної діяльності та досудового розслідування. Сформовано авторські пропозиції закріплення концептуальних положень механізму використання штучного інтелекту на науковому та законодавчих рівнях. У даній роботі використано різноманітні методи наукового дослідження, включаючи термінологічний аналіз, системно-структурний підхід, формально-логічне мислення та компаративістський аналіз. У статті наголошено, що з юридичної перспективи штучний інтелект слід розуміти, як галузь науки й техніки, метою якої є створення комп'ютерних систем і програм, здатних аналізувати та обробляти дані, робити висновки, виконувати завдання в автоматизованому режимі, взаємодіяти з навколишнім середовищем у спосіб, подібний людському розуму. Результати дослідження свідчать про необхідність визначення правових засад механізму використання штучного інтелекту у протидії злочинності, враховуючи практику правоохоронних органів країн Європейського Союзу. Зроблено висновки, що використання штучного інтелекту у протидії злочинності сприятиме правоохоронним органам ефективніше прогнозувати, розкривати та розслідувати злочини. Викладені у статті позиції допоможуть швидше розвиватися сучасним технологіям, знайти нові

ефективні рішення щодо гарантування захисту основних прав й свобод громадян та дозволять адаптувати українське законодавство під міжнародні стандарти.

Ключові слова: інформаційна безпека, кримінальний аналіз, правоохоронні органи, протидія злочинності, сучасні технології, штучний інтелект.

Yarovyi K. Artificial intelligence as a tool for crime prevention

The relevance of the article is determined by the need for a comparative legal study of issues related to the use of artificial intelligence by law enforcement agencies in crime prevention in Ukraine and various countries worldwide. The purpose of the article is to expand theoretical knowledge and systematize existing approaches to the possibilities of using artificial intelligence technologies by law enforcement agencies, with a focus on international experience in combating crime. Potential benefits and challenges associated with the use of artificial intelligence by law enforcement agencies in crime prevention are analysed. The foreign experience of using artificial intelligence in forensic activities and pre-trial investigations is examined. The author has formulated proposals for the consolidation of conceptual provisions regarding the mechanism of artificial intelligence utilization at both scientific and legislative levels. Various research methods, including terminological analysis, systemic-structural approach, formal-logical thinking, and comparative analysis, are employed in this work. The article emphasizes that from a legal perspective, artificial intelligence (AI) should be understood as a branch of science and technology whose purpose is to create computer systems and programs capable of analysing and processing data, drawing conclusions, performing tasks in an automated mode,

and interacting with the surrounding environment in a manner similar to human intelligence. The research results emphasize the necessity of defining the legal principles of the mechanism for using artificial intelligence in crime prevention, taking into account the practices of law enforcement agencies in European Union countries. The conclusion is drawn that the use of artificial intelligence in crime prevention will enable law enforcement agencies to more effectively predict, disclose, and investigate crimes. The positions outlined in the article will contribute to the rapid development of modern technologies, find new effective solutions to ensure the protection of citizens' fundamental rights and freedoms, and enable the adaptation of Ukrainian legislation to international standards.

Key words: information security, criminal analysis, law enforcement agencies, crime prevention, technologies, artificial intelligence.

Література

1. Ельшериф М. Правова природа та законність передбачення злочинів за допомогою штучного інтелекту. Арабський журнал судових наук і судової медицини, 3 (2), 2021. С. 341–359. DOI: 10.26735/NGSO4969.
2. Еззеддін Ю., Баєрл П. та Гібсон Г. Безпека, конфіденційність або те й інше: оцінка поглядів громадян щодо використання поліцією штучного інтелекту. Поліція та суспільство. 2023. DOI: 10.1080/10439463.2023.2211813.
3. Сачуліду А. Вихід за рамки «звичайних підозрюваних»: вважатися невинними в еру алгоритмів, великих даних і штучного інтелекту. Штучний інтелект і право. 2023. DOI: 10.1007/s10506-023-09347-w.
4. Трифонов Р., Наков О., Младенов В. Штучний інтелект у розвідці кіберзагроз. Міжнародна конференція з інтелектуальних та інноваційних обчислювальних програм. 2019. DOI: 10.1109/ICONIC.2018.8601235.
5. Табі К., Хевадж К., Баки С. та Укванду Е. Сучасні проблеми захисту

дітей: використання поліцією штучного інтелекту для захисту дітей в Інтернеті у Великобританії. 2023. DOI: 10.1007/978-3-031-09691-4_5.

6. Отман, М., Аль Хаммаді М. Використання штучного інтелекту в боротьбі зі злочинністю в ОАЕ: Критичний огляд. 2023. DOI: 10.1007/978-3-031-17746-0_29.

7. Ісмаїл Дж., Мухаммад М., Мосалі Н. Рейтинг пов'язаних з інноваціями факторів, що впливають на продуктивність штучного інтелекту. Міжнародний журнал інженерії та технологій сталого будівництва, 13 (4), 2022. С. 154–164. DOI: 10.30880/ijscet.2022.13.04.013.

8. Беккер С., Хойшкель М., Ріхтер С. та Лабудде Д. Штучний інтелект для комп'ютерного криміналістичного аналізу осіб, 36 (2), 2022. С. 171–180. DOI: 10.1007/s13218-022-00761-x.

9. Ганс-Комб, К. Автоматизоване правосуддя: проблеми, переваги та ризики використання штучного інтелекту та його алгоритмів для доступу до правосуддя та правоохоронних органів. 2022. DOI: 10.1007/978-3-031-15746-2_14.

10. Сидорчук Ю.М. Філософсько-правові проблеми використання штучного інтелекту. Право і суспільство. 2017. № 3. Частина 2. С. 16–19. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2017/3_2017/part_2/6.pdf.

11. Карпенко, Ю.В. Етичні принципи застосування штучного інтелекту в державному управлінні. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. 2019. № 4. С. 93–97.

12. Кривіцький Ю.В. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ: науковий журнал. Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2021. № 2 (119). 144 с.

13. Великанова М.М. Штучний інтелект: правові проблеми та ризики. Вісник Національної академії правових наук України. 2020. Вип. 27. № 4. С. 185–198. DOI: 10.37635/jnalsu.27(4).2020.185-198.

14. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні: розпоря-

дження Кабінету Міністрів України від 02.12.2020 № 1556-р // Кабінет Міністрів України: офіц. сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npras/pro-shvalennya-konceptsiyi-rozvitku-shtuchnogo-intelektu-v-ukrayini-s21220> (дата звернення: 16.04.2024).

15. Юртаєва К.В. Використання технологій штучного інтелекту в реалізації стратегій «Predictive Policing»: можливості, проблеми та перспективи для України. Використання технологій штучного інтелекту в протидії злочинності: матеріали науково-практичного онлайн-семінару (м. Харків, 5 листопада 2020 р.). Харків: Право, 2020. С. 99–104.

16. Шенітько В.Ю. Роль професора М. В. Салтевського у формуванні методологічних засад криміналістики. Актуальні питання судової експертизи та криміналістики: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 7–8 листопада 2017 р.). Харків, 2017. С. 32–35.

17. Юхно О.О. Генезис та проблемні питання використання сучасних технологій та штучного інтелекту в криміналістиці, експертній діяльності та досудовому слідстві. Теорія і практика судової експертизи та криміналістики. Випуск 3 (25). С. 40–59. DOI: 10.32353/khrije.3.2021.04.

18. Конвенція про кіберзлочинність, яку Україною ратифіковано 07.09.2005. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_575#Text.

19. Князев С.М. Правове регулювання використання досягнень сучасної науки і техніки при розкритті злочинів / С. М. Князев, М. Л. Грибов. Використання можливостей штучного інтелекту у кримінальному провадженні: матеріали міжвідомчого науково-практичного круглого столу (м. Київ, 25 лютого 2021 р.). Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2021. С. 14–17.

20. Радутний О.Є. Кримінальна відповідальність штучного інтелекту. Інформація і право. 2017 рік. № 2 (21). С. 124–132.

